

Pergőtűz. Ha a színműíró pergőtűzet akar jelezni instrukció alakjában, akkor ezt úgy csinálják a kulisszák mögött, hogy egy tollseprővel végigszántanak egy marék homokon és kis kavicsokat pergetnek egy egy üveglapra, mire az egész nézőtér megborzong a gépfegyverek kattogó golyózáporától. Ha a mikrofon előtt még elsütnek egy kapszis pisztolyt is, mennydörögnek a nehéz ágyúk, kezdődik a pergőtűz... A hatás megtévesztésig tökéletes lesz.

Perotti Gyula, énekművész, tenor, sz. 1841. márc. 13-án, Ueckermündében, Stettin mellett, megh. 1900. febr. 20-án, Milanóban. Atyja Prott Károly, előkelő kereskedő volt Stettinben (megh. 1893. jan. havában, u. o.). Az ifjában korán mutatkozott a zenei tehetség. Csakhamar Berlinbe került, a Deutsches Conservatoriumba, hogy karmesterré képezze ki magát. Főszakmája a zongora volt, melyre a hírneves Bülow oly sikerrel oktatta, hogy csakhamar virtuozításra tett szert. Tanulmányait Flórenzből és Milanóban folytatta. 1863-ban lépett föl először a színpadra: Boroszlóban, Bellini »Romeo és Juliá«-jában Teobaldot énekelte. Innen Prágába ment. Az 1865. és 1866-iki évet Konstantinápolyban töltötte, 1867. és 68-ra Bécsbe szerződött. Miután a háború Olaszországban befejeződött, P. visszatért Milanóba, ahol a »Lucrezia Borgia« c. operában énekelte Genaro kapitányt, oly szép sikerrel, hogy ez időtől számította nagy karrierjének kezdetét. Innen újabb körútra indult: Londonba, Madridba, majd Délamerikába. 1875-ben Budapesten Marchetti olasz társulatával a német színházban énekelt; október 21-én a Nemzeti Színházban először lépett fel, mint Faust; egy hónapig volt vendégünk. Erre Lipcsébe szerződött; Sz.-Pétervárott Benza Idával együtt énekelt; 1876. márc.—ápr. és 1878. jan. 1-én újra hozzánk jött. Ekkor az »Aidá«-ban mint Radames feltűnő sikert aratott. Az első nagy románcát magyar szöveggel énekelte, igen hatásosan; ezóta operánknak állandó vendége volt (1891-et kivéve), 1892. okt. 1-től 1899. máj. 30-ig pedig rendes tagja. Ideális hőstenor, »Aida« Nilus-parti jelenetét a magas d-vel fényesen végezte. Olasz iskolája mellett is igen jó Siegfried sat. volt.

Érdemei elismeréséül 1886. jan. 8-án, a király a Ferenc József-rend lovagkeresztjével tüntette ki.

Perrey (Perron) János, színházi táncmester, sz. 1814-ben, megh. 1870. jan. 28-án, Debrecenben. Atyja a francia forradalom elől menekült és előbb Ausztriában, majd véglegesen Pozsonyban telepedt le. Fia: János, nyugtalan vérű gyermek volt és hajlama a tánc felé vonzotta. Legénykorában Pesten beállt Veszter Sándor táncos-társulatához és vele az egész világot bejárta, így többek közt Londonban is volt, hol Viktória királynő egy nagyértékű melltűvel is kitüntette. Hazatérve, a Nemzeti Színház balletmesternek szerződött és Szigligeti Ede azon melegében elkeresztelte »Perrey«-nek. Irt több némajátékot. Ismertebbek: »A molnár, vagy éji találkozás a létrán«. Tréfás némajáték. 1863. jún. 15. »Lucifer, a zöld ördög«, 1 felv., némajáték. — Neje: Schmidt Gusztó, színész, sz. 1835-ben. Atyja szivargyáros volt Pesten. Ő náluk vásároltak naponta a német színház színészei, kiknek rábeszélésére beiratkozott a színház balletkarába. Azonban a színház leégett, mire visszalépett a polgári életbe, azután felépült az Erzsébet-téri német színház s ő újra a balletben működik, 1850-ig, onnan ez évben a Nemzeti Színházhoz szerződött, 15 éves korában. Különösen az »Ilka« c. operában nagy sikere volt. Itt ment férjhez Perreyhez. 1860-ban Kassára szerződött, Latabár Endréhez; u. e. év tavaszán Molnár György budai Népszínházához ment, ahol a »Dünanan«-ban és »Ördög pirulái«-ban aratott szép sikert. A színház bukása után vándorútra kelt, majd ismét Budára jött, hol 3 évet töltött; innen Debrecenbe szerződött, ahol férje elhalálózásával, 1870-ben Kolozsvárra került, mint balletmesternő, Fehérváry Antalhoz. Észert az első női balletmesternő ő volt. 1877-ben tánciskolát nyitott. 1871-től a Radnótfái-alapból évi 200 forint segélyt kapott.

Pesthy László, úttörő színész. Kelemen László első magyar színikazgató társulatánál, Budán, 1791—1792-ben, hol 20 frt fizetése volt. (Eredeti szerződése megvan a pestvármegyei levéltár theatrális akciói között.)